

## ROMAN,

DOOR

WILLEM DE MÉRODE.

---

Van schemer is de kamer ingenomen,  
Waar hij zijn vage fantasieën speelt.  
Zij, tinkellachend, achter hem gekomen,  
Heeft luistrend zich geërgerd en verveeld.

Nu roken zij aandachtig cigarettten,  
En drinken; ruischt het loover of haar doek?  
„Je lijkt een meisje uit een bergerette!”  
Zij, koeltjes: „uit Knut Hamsuns laatste boek”.

Zwijgen en peinzen.... „heb jij ook die droomen  
Van leege kamers vol bewegend licht?”  
„Ik droom door rauwe handen mij genomen  
En woeste kussen op mijn wild gezicht.”

Zwijgen.... Een loom zich rekken op den divan.  
Een cigaret wordt vurig aangetipt.  
Zwijgen.... Hoort zij hem nu behoedzaam opstaan?  
Hartbonzend is zij even opgewipt.

Hoort zij hem zachtjes in zijn handen kreunen?  
De huisknecht knipt de lampen statig aan.  
— Ze ziet hem slapend in zijn zetel leunen,  
En balt haar vuist en vindt geen kracht tot slaan.

---